

REDACȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisurile se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 și 2 garmod: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Ordinile nerancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

RĂSPUNS

(S). Sub pretext, că răspunde u-
nui articol al nostru, organul biseri-
cesc din Sibiu mai bine de o săptămă-
nă ne ocărăște, încât par'că ar fi
împrumutat dicționarul celeilalte re-
dacțiuni române de acolo. Cetitorii
noștri ne vor dispensa de răspunsul
la acușuni pornite din patimi cari
mai ales „fețelor bisericesti“ nu le
sunt spre podoaba.

Vom răspunde numai la chestiuni
cari trebuie elucidate pentru-ca ade-
verul să fie pus într-o lumină dinain-
tea căreia nici chiar cei rei să nu-și
poată închide ochii.

E suprat și ne ceartă rēu orga-
nul bisericesc pentru-ca am fi ne-
cinstit memoria „marelui“ mitropolit
Miron. Că aceasta este o reusatiune
gratuită, dovadă sunt chiar coloanele
ziarului metropolitan, care a repro-
dus articolul ce am scris cu prile-
giul morii lui Miron Romanul.

Ear' că despre seria noastră de
articole privitoare la activitatea de-
cedatului metropolitan, cetitorii ne sunt
cei mai competenți judecatori. Ei
știu că n'am afirmat nimic, ce nu am
demonstrat luând de mărturie au-
torități a căror competență confrății
sibiieni nu vor tăgădui-o nici o-
dată.

Și această am făcut-o însă numai
după-ce am văzut că cei cari s'au
adumbrat în jurul decedatului metro-
polit trec hotarul grațitudinii și a-
jung să calce poruncile bisericesti,
dându-se la idolatrie. Pentru-ca ce
altceva erau laudele exagerate des-
pre virtuțile mari ale lui Miron, pe
care nici mai mult nici mai puțin,
dar' zor nevoie să-l pună cel puțin
într'un rind cu -- Șaguna.

Apei să ne ierte dl Partenie
Cosma: grațitudinea și dragostea
d-sale de nepot către decedatul nu
poate forma pretențiuni de a face
istorie. Nu, nici chiar după-ce i-a
sărit în ajutor publicistul cărui i-a
fost mică - Macedonia, și chiar de
peste hotare intervine în discuție
pentru a restabili -- adevărul și
încă pe cel istoric. Pentru-ca noi așa
credem, nici chiar dl Cosma nu ga-
rantează că tinărul său aderent
măine-poimăne n'are să-și schimbe
earăși -- ideile, dată fiind marea și
multa schimbare la față a acestui
tip ziarist ce a produs Ardealul.

De altmintre noi tocmai pentru a
nu fi învinuiți că punem la mijloc re-
sursă, n'am insistat deloc asupra epo-
cei în care decedatul metropolitan ne-a
stat în față ca adversar politic im-
placabil. N'am exploatat de loc cele
ce puteam culege de pe la anii 1892,
când sute de adrese cu zeci de mii
iscălituri îi dedese decedatului me-
tropolit epitetul de *Juda*, ear' orga-
nului său era osândit unanim de în-
treaga obște română încontra căreia
se pusese cu atitudine sa antina-
țională în chestia Memorandului. Dl
Cosma n'are decât să-și amintească

de laudele cu care presa maghiară
reproducea atunci articolele ziarului
bisericesc pentru a proba, vezi
Doamne, că poporul nu e cu „memo-
randiștii“, ei nația ar fi eugetând și
simțind după-cum spunea Miron Ro-
manul.

Ne mai acuză organul bisericesc
că ne-am „napustit“ cu arme „ne-
leale“ -- ba folosește cuvintele cele
mai grele -- împotriva dlui Cosma,
pe care numai sfânt nu-l face, atâtea
virtuți și atât de mare desinteresare
fi descoperire. Că dl Cosma a muncit
mult pe toate terenele, recunoaștem
și noi. În politica ajunsese la un
moment dat president al partidului
național. Cum s'a despărțit însă de
partid? Ear' cât despre activitatea
sa pe terenul bisericesc, ori câte ar
fi făcut, fapt rămâne însă că *nepo-
tismul* în biserică nimeni nu l'a cul-
tivat ca d-sa. Și-a pricopsit toate
neamurile, pe toți euserii și ginerii
euserilor, împingând acordarea de
favoruri până să dea stipendiu fiului
protopopului de la Sibiu, om bogat
și membru în direcția „Albinei“, pe
când atâția părinți sēraci au fost
lipsiți de beneficii ce cu dreptate li-
s'ar fi cuvenit.

Ear' cât despre intoleranța și des-
considerarea ce o are pentru cei ce
nu i-se închină, e destul să amintim
că s'a făcut luate și punte să scoată
din toate corporațiunile bisericesti
bărbați probați și înțelepți, podoabă
a neamului, cum e Dr. D. P. Barciou,
N. Cristea și alții, introducând în
sinod și congres indivizi de alde Arsenie
Vlaicu și Vasilie Bologa, ear' lui
Voina și Saftu i-a dat pe mână orga-
nului fondat de Șaguna pentru a-l
folosi ca revolver ori spre spălatul
unor rufe murdare.

De altminteri e destul să se uite
cine-va peste lista celor aleși în sinod
și congres și va vedea că archidieceasa
a ajuns deja de mult pe mâinile
familiei Cosma--Papiu--Pușcariu.
Ear' protopopiatele în destul de lungă
pastorire a lui Miron ajuns-au și ele
să se dea numai rudelor ori protegi-
aților dlui Cosma. Așa că trebuie cel
puțin două generații până să fie des-
ființat *nepotismul* cu care Miron Ro-
manul a fericit archidieceasa.

Tot așa: scoateți din consistor pe
dnii N. Cristea și Z. Boiu, și ia să
vedem dacă ceialalți nu sunt toți
creaturi de ale dlui Cosma.

Organul bisericesc se supără însă
până și dacă constatăm adevărurile
cele mai evidente: că în douzeci și
trei de ani Miron n'a îmbogățit cu un
singur ban biserică română, că și
pentru monumentul lui Șaguna apelul
de Preasfinția Sa dl episcop Mețianu
a fost subscris. Miron totdeauna
era „foarte ocupat“ ear' consistorul
se rupea și el de muncă multă.

„Explicația“ scriselor noastre orga-
nului bisericesc nu o găsește în stabi-
lirea unor fapte evidente, ci zice
(N-rul de la 5/17 a.) că noi voim
să introducem „anarchia“ în biserică,
ear' „bunul cumpăt“ e „păstrat de
dl P. Cosma, fără îndoeala un membru
venerat și cu meritată influență“. Ba
agerii confrăți ne știu și gândul reu

de mâne. Scriu anume că vom con-
tinua seria „punctelor de orientare
pentru congres“ numai pentru a-l
face odios pe dl Cosma și mai ales
pentru a produce neîncredere și in-
vășurare între membrii congresului
care se vor întruni mâne la Sibiu.

De astădată dl Cosma se va în-
șela în noi.

Poate că i-ar veni la socoteală să
pozeze zilele aceste ca martir ori cel
puțin om luat la ținta de „niște orbiți
ce patimi, temerari, cinici“ cari
„atentează la onorabilitatea bār-
baților noștri“. Cum însă nici odată
n'a intrat în deprinderile noastre
asemenea ocupație, nu putem să-i
facem dlui Cosma astfel de serviciu.

Vom sta însă la postul nostru și
cu prilejul alegerii de metropolit și
dacă dl Cosma s'ar afla între cei
cari „la chip desinteresat“ lucrează
pentru „a bisericii mântuire“, cine
ar putea să-i smulgă laurii?!

Ca întotdeauna însă, așa și cu
acest prilej, nu vom întârzia să de-
mascăm pe „cinicii“ cari pretind că
„mântue biserică“, pe când în reali-
tate își, satisfac interesele!

Congresul național bisericesc al Romă-
nilor gr.-ort. se va întruni deja mâne la
Sibiu. În conferința prealabilă ce se va
face se va discuta asupra felului cum se va
treci peste programul oficios.

Deja de azi toți deputații de prin aceste
părți au plecat la Sibiu.

Întreaga lume românească așteaptă cu în-
credare rezultatul alegerii.

Presă despre moartea LUI George Cantacuzino

Din „Liberalul“:

Cine ar putea spune doliul partidului na-
țional liberal? Cine ar putea arăta ce și cât
a pierdut partidul, Statul, neamul românesc
la persoana lui Cantacuzino?

Partidului național-liberal i-a fost un pil-
dăitor în vezi neuitat prin entuziasmul său
nădăvins, statornicia sa de bronz, sacrificiile
săe fără număr și fără margini, și caracte-
rul său antic.

Statului român i-a fost un co-organizator
de frunte, ear' două din cele mai impor-
tante servicii publice îi datorase lui totul:
alecătirea, tradițiile de muncă și cinste, fa-
cilitatea propășirii continue ce o poartă în-
tînsese.

Neamului românesc i-a fost o călăuză si-
gură, luminată și neobosită în luptele și sfor-
țările sale pentru progres, vază, putere.

Ori-cât însă s'ar căuta a se degaja rolul
nimunat de folositor obștei românești ce l'a
jucat în viața publică, și ori-cât s'ar căuta
a se învedera tot ce a avut superior, lumi-
nos și fără perche George Cantacuzino, va
rămâne în totdeauna ceva de adăogat care
va face și mai strălucitoare calitățile sale,
și mai înalte virtuțile sale.

De obicei, oamenii sunt ceea-ce real-
mente sunt, plus valoarea convențională pe
care o acordă contemporanii.

George Cantacuzino e dintre aceia cari
cu atât valoarea lor reiese mai mare, mai
reajunsă, ear' pierderea lor ireparabilă.

Plusul de valoare convențională e nece-
sar numai celor medioceri. Oamenii ca George
Cantacuzino nu cer de cât a fi cunoscuți
astfel cum sunt, și atât cât sunt. Și nu o
cer pentru dînși, ci tot pentru obște, căci

cu cât se va cunoaște mai exact și mai
deaproape ce au făcut, și de ce îndemnuri
au ascultat, cu atât puterea educativă ce
se află în pildele lor va fi mai imediată, mai
irezistibilă.

Dar' nu acum e momentul de a încerca
să schițăm portretul moral și intelectual al
puternicei personalități pe care cruda moarte
ne-a răpit-o în floarea vieții.

Astăzi, în această zi de suprem doliu,
când priu moartea lui George Cantacuzino
e moare pentru a doua oară marea gene-
rație a cărei putere de sacrificiu, credință
și entuziasm a avut-o până la ultima sa su-
flare -- astăzi să nu căutăm a stabili mă-
rimea pierderii, astăzi să plângem că l'am
pierdut.

Geniul său creator și organizator era în
culmea vigoare sale; ardea de dorința de
a lucra și a fi folositor: un moment de o-
diună nu-și hărăzea, căci „ziua e scurtă și
de lucru e mult“ -- și deodată s'a anunțat
boala care nu tartă.

Din „Românul“:

G. Cantacuzino a fost una din acele mă-
rețe figuri cari au jertfit averea și sănăta-
tea lor pentru izbânda ideilor lor.

Pierderea acestui distins bărbat de Stat
este viu simțită de toți liberalii, ori-cari ar
fi nuanțele la cari aparțin, este un doliu
pentru toată țara.

Noi, cari am cunoscut din copilărie pe
Cantacuzino, cari am putut aprecia pe lângă
cantățile sale de bărbat politic, calitățile
sufletești, plângem împreună cu familia sa,
pe bunul și iubitul nostru frate a cărui a-
mintire va rămâne neștersă în inimile noas-
tre.

POSTSCRIPTA.

I

Nobilul Mille și nobilul Elia Dăian și no-
bilul Cașoltanu, nobilul Voina și nobilii A.
B. C. D. X. Bacalbașa dimpreună cu toți
cei-alți nobili mici și mari își petrec nop-
țile în lucrare neobosită, pentru că nu cum-
va ignobilul D. Sturdza, sluga plecată și
umilită a Regelui Carol I., să-i prostească
prin slugile plecate și umilite ale sale pe
Români și să vândă țara și neamul.

Ear' Românii stau, ascultă, înțeleg, se
îmbărbătează și-și păzesc țara și neamul.
Dacă n'ar fi nobila strajă, n'ar mai avea
azi Românii nici țara nici neam.

Eu stau cu toate aceste la îndoială, dacă
nu cum-va nobila strajă e bătută de gân-
dul, pe care-l exprima Criton, când a
zis:

„Tu vezi cu toate acestea, Socrate, că e ne-
voie să ținem seamă de părerile poporului:
exemplul tău ni-e destulă dovadă, că poporul e
în stare să le facă nu numai rele mici, ci
chiar și cel mai mare rău acelorora, care
sunt o dată rău puși în gândul lui.“

Te pomenești, că gândul nobililor nu era
să scape țara și neamul de peire, ci să-i
pună pe ignobili rău în gândul poporului,
pentru-ca acesta să le facă fel de fel de rele
mici și mari. Ear' dacă s'ar adeveri, că așa
este, nobilii n'ar fi cătuși de puțin nobili,
ci niște rei și niște proști, rei pentru-că
au voit să facă răul și proști, pentru-că
n'au fost în stare să-l facă.

Dând cu socoteală, că așa este, am su-
primat răspunsul lui Socrat la această
obiecțiune alui Criton și mi l'am rezervat
pentru un postscript citit de oameni mai du-
miriți asupra lucrurilor.

Răspunsul lui Socrat este:

„Dare-ar Dumnezeu, Critone, ca să poată
face poporul chiar și cele mai mari rele!
el ar fi atunci destoinic de a face și cel
mai mare bine. Aceasta ar fi o mare feri-
cure: el însă nu poate să facă nici una, nici
alta, fiind-că nu atarnă de el să-i facă pe
oameni fie mai cu minte, fie mai proști. --
Poporul judecă și lucrează într'un noroc.“

În timpul celor din urmă câțiva ani am
putut cu toții să ne convîngem, că Socrat
are dreptate: poporul a ascultat, dar' nu a

făcut nici binele, nici răul spre care era împins.

De ce nu a făcut nici una, nici alta?

— fiindcă nu atrăna de el, — așa zice Socrate, — să-i faci pe oameni fie mai cu minte, fie mai proști decum sunt.

Pe el fie la bine, fie la rău, numai cel cu minte pot să-l ducă: cei proști nu pot să-l ducă nici la bine, nici la rău, ci numai să-l zăpăcească și să-l țină în loc.

Mare fericire ar fi deci, mare noroc, dacă poporul ar putea să-i facă pe cei ce binele îl vor mai cu minte, ear' pe cei ce răul îl voiesc mai proști decum sunt, căci atunci doritorii de bine ar fi totdeauna, ear' răuvoitorii n-ar fi nic. o dată, în stare să facă ceea ce au de gând. De oare-ce însă poporul nu poate nici una, nici alta, norocul lui sunt numai oamenii binevoitori, care sunt totodată și destul de cu minte, pentru ca să poată zădărnici silințele celor răuvoitori.

Aceasta e ceea ce ne spune Platon în răspunsul rostit de Socrate.

Avem deci să ne dăm seamă, dacă cei ce se sbuciumă, ca să scape țara de peire sunt ori nu doritori de bine.

Ce va să zică om doritor de bine și om răuvoitor?

Asupra acestui lucru Platon ne dumirește în dialogul din Glaucon și Socrate.

Doritor de bine e democratul, așa zice Platon, care e om cumpătat și-și înfrâncăza poftele, dorințele și pornirile.

Am și-o aceasta și fără-ca să ni-o fi spus Platon.

Cel ce iubește și pe alții, mănâncă numai atât cât îi este de neapărată trebuință, fiindcă sunt mulți cei ce n-au ce să mănânce și le rămâne acestora ceea ce tu nu mănânci.

Cel ce iubește și pe alții se mulțumește cu o modestă stare socială, pentru-ca să le rămâne și altora mulțumirea de a înainta fie în avuț, fie în rangul, fie în legăturile lor personale.

Cel ce iubește și pe alții e domol și îngăduitor chiar și față cu răuvoitorii, fiindcă ține să nu-i facă nimănuia viața nesuferită.

Răuvoitor sau de fire tiranică, cum îi zice Platon, e deci omul lipsit de bunul cumpăt, care nestăpânindu-și poftele, dorințele și pornirile, nu ajunge nici odată să fie mulțumit.

Cum trăiește omul acesta?

Socrate. Au să fie fără îndoială numai sărbări, jocuri, mese bogate, desfășurări și plăceri de tot felul, în care îl va arunca amorul tiranic, pe care-l va fi lăsat să pătrundă în inima lui și care îi va stăpâni toată firea.

Glaucon. Neapărat.

Socrate. Nu va simți el oare stîrnindu-se în sufletul lui o multime de dorințe nelăfrinate și nesățioase.

Glaucon. Da!

Socrate. Astfel veniturile lui, dacă va fi avînd venituri, vor fi încurcînd săcate în satisfacerea acestor dorințe.

Glaucon. Fără îndoială.

Socrate. Vor urma apoi împrumuturile urmate și ele de risipirea averii lui.

Glaucon. Aceasta va trebui fără îndoială să se întemple.

Socrate. Ear' când nu va mai ave nimic, va fi oare el hărțuit de strigătele tu-oase ale mulțimii de dorințe, care se entă în sufletul lui ca într'un cuibar? ntenat de ascuțiturile lor și mai prede toate de vilva amorului, căruia alte dorințe îi urmează, așa zicînd, ca să-l de escortă, nu va alerga el de ieri și azi pe drumurile prădă, pe care s'o poată fie prin meșteșugire, fie cu puterea?

Glaucon. Da, fără îndoială.

Socrate. Astfel pentru el va fi un lucru neapărată nevoie să puie mîna pe tot ce-i cade în mîna, ori să fie sfășiat de cele mai crunte dureri.

Glaucon. Altă scăpare nu e.

Socrate. Și în gradul, în care nouele pasiuni îi vor fi înlocuit pe cele vechi și se vor fi îmbogățit din prădă, el va fi tot mai stîrnit și mai tiner, nu va voi oare să aibă mai multă avere de cât tatăl sau și numai să puie mîna, în folosul său, pe ceea ce l'mai rămăa din moștenirea familială, și ce el își va a risipit partea?

Glaucon. Da.

Socrate. Ear' dacă părinții lui vor refusa intră în voile lui, nu va încerca el oare să despoie prin adeunare și vicieșug?

Glaucon. Fără îndoială.

Socrate. Și dacă cădea aceasta nu-l va uie la scop, nu va recurge el oare la jure cu forța?

Glaucon. Așa ni se pare.

Socrate. Dacă ei se opun, dacă ei resistă nu se lasă să fie violențati, va respecta

el bețării, se va putea să nu le facă vre-o silă tiranică?

Glaucon. Am multe cuvinte de a mă teme, ca nu.

Socrate. Astfel pentru o cîntă de timp care o iubește numai de ieri și numai un capriciu, ori pentru un om tîner, pe care-l urmărește din ajun și tot numai din capriciu, tu crezi, iubite Adimant, că el va merge până să ridice mîna asupra tatălui sau ori asupra mamei sale, asupra celor mai vechi și mai folositori dintre amicii săi, fără nici o considerațiune pentru vrsta lor înaintată, ba va voi să-i facă slugi ale celei iubite de el, pe care o va fi introdus în casa părinților săi?

Glaucon. Nu mă îndoiesc cătuși de puțin.

Socrate. E deci un mare noroc pentru părinți de a fi dat viețată unui fiu de asemenea caracter?

Glaucon. Mult lipsește, ca să fie.

Socrate. Cum însă! după-ce va fi mistuit toată averea părintelui său și a mamei sale, ear' haita de pasiuni se va fi sport și se va fi împuternicit în inima lui, nu va fi el oare nevoit să spargă casele, să prade noaptea pe trecători, să jefuească templele? Simțămîntul de ooare și de probitate, care i-a fost inspirat în copilăria lui, vor dispăre în fața pasiunilor fără de frîu, care au în fruntea lor amorul, și care se vor fi făcut stăpâne pe sufletul lui. Chiar aceste pasiuni, care, cîtă vreme el era supus autorităților legilor și voinței părintești, nu îndrăneau să și iee frău decât noaptea în visurile lui, acum, după-ce amorul a devenit tiranul lui, îl vor împinge de o sută de ori pe zi la fapte, de care mai înainte nu era capabil decât arareori prin somn. Nici un fel de amor, nici un fel de desfrâu, nici un fel de crimă nu-i va opri amorul tiranic, care e singurul stăpân pe sufletul lui, va introduce în el licența, disprețul legilor și, considerînd acest suflet ca un stat, în care e stăpân absolut, îl va silă să le facă toate și toate să le cuteze, pentru-ca să găsească mijloace de a-l satisface pe el și de a întregi haita de pasiuni, pe care o poartă după el, unele venite de din afară de la tovarășii săi, ear' altele născute înăuntrul lui, cărora el le-a lăsat frîu ori-care și-au luat ele însele avînt. Nu e așa, că aceasta e viețată, pe care o va ave acest om tîner?

Ioan Slavici.

Pentru dl. Dr. Ioan Rațiu.

Primum următoarele:

Stimate Domnule Redactor!

Oprindu-mă și eu asupra declarațiunei ce face „Tribuna“ dela 2/14 l. c. că „noi n'aveam taină nici între noi, nici față de dușmani, nici față de ori cine altul“. Imi dau voe, în legătură cu întrebările ce a adresat un fost membru al Comitetului național în anul 229 a. c. al „Tribunei Poporului“ dlui Dr. I. Rațiu să-i pun din partea mea următoarele întrebări:

1. Este sau nu adevărat că în toamna anului 1895, scurtă vreme după ajungerea la guvern a partidului național-liberal din România, a adresat dlui G. Cantacuzino, pe atunci ministru de finanțe, o scrisoare de care D-Sa lega mari speranțe?

2. Este sau nu adevărat, că acea scrisoare se adresa mai mult ministrului de finanțe decât bunului și vrednicului naționalist G. Cantacuzino?

3. Este sau nu adevărat că d. G. Cantacuzino nu i-a răspuns la scri-oare ci aproape ofensat de presupunerile ce-i făcea, a rugat pe un fost coleg al D-Sale din comitetul național să-i răspundă.

4. Este sau nu adevărat, că înainte de a fi primit dl. Rațiu acest refus, ura nelpăcată a celor dela Sibiu în contra guvernului național liberal din România și a șefului său, n'a găsit privilegiu să se manifesteze nici în „Tribuna“ nici pe altă cale, ear de atunci încolo nu mai țin socoteală nici chiar de marginile ce în această privință i-au pus întăririile precise ale Conferințelor naționale și ale Comitetului?

Dacă, ceea-ce nu cred, s'ar întempla să primim un răspuns negativ la întrebările mele de mai sus, care sper că sunt destul de lămurite, atunci previn că la nevoie și dacă e pe destăinuite, am putea servi publicului cu textul autentic al pomenitei scrisori, precum și cu alte acte autentice din care s'ar vedea limpede ca lumina zilei și la înțelesul celor mai tari capete:

pentru-ce trebuie „reținut“ dl. D. A. Sturdza și guvernul presidat de D-sa; pentru ce a fost necesar să facă dl. Rațiu „crișă“ dela „Institutul tipografic“, sau mai la înțeles: să dea afară, cu ajutorul poliției și a tri-

lor ungurești, pe întemeietorii și redactorii „Tribunei“, care au întemeiat-o și susținut-o cu averea și munca lor, pe cînd atât d. Rațiu cât și d. Coroianu și ceilalți au dirigit în viața lor n'au dat nici un ban și n'au scris nici un rînd pentru acest scop.

Un vechiu Tribunist.

Suntem însă siguri că organul dlui Rațiu și Coroianu va tăcea și în fața acestei scrisori, cum a tăcut și în fața celei din rîndul trecut. Mai ales că atunci dacă n'a bănuț pe autor, ci ne-a acusat de „plastografie“, acum îi va fi peste puțină să nu știe cine ne-a trimis întrebările de mai sus.

De altminteri e o apucătură cunoscută și comună să acuzi și să strigi cînd te vezi prins în clește. Îi prevenim însă pe „imaculați“ că avem toate lanțurile pentru a-i lega de stălp.

Se va dumeri atunci publicul, dacă mai sunt nedumeriți, pentru-ce d. Rațiu s'a pus — cum scria „Drapelui“ și „Liga Română“ — în serviciul unui partid în contra celuilalt.

AFACEREA DE LA BRAȘOV.

Discursul dlui D. Sturdza

rostit în ședința Senatului de la 23 Noemvrie c. ca răspuns la interpozițiunea dlui Titu Maiorescu „asupra refuzului de a plăti bisericeii sf. Nicolae și gimnaziului din Brașov anuitatea ce li-se cuvine.“

(Urmare.)

Vedeți, D-lor Senatori, că dacă aerul pe care-l respirăm a fost viciat de cineva el a fost viciat de prietenul d-lui Maiorescu, de dl. Take Ionescu (Aplause.)

D. Maiorescu însă, cu multă bună voință și mai multă bună credință încă, pentru a acoperi pe pretenul său de falsul comis, mi arată cu emfază scrisoarea venerabilului său părinte din 1860, provocându-mă să-i contestez autenticitatea. Artă impresionistă! Eu nu am contestat autenticitatea acelei scrisori, a verificării alt act autentic ce mi s'a prezentat vre-odată, ci numai autenticitatea documentului al doilea produs de d. Take Ionescu. În zadar sa va căzui deci d. Maiorescu să vie în ajutorul amicului său: acel act fals este și fals va rămănea pentru totdeauna.

Am mai zis, în răspunsul meu, că nu e pobabil ca guvernul ungar să nu cunoască legile noastre privitoare la rentele acordate bisericeii Sf. Nicolae.

Am citat și eu în răspunsul ce am făcut la 30 Aprilie trecut, la interpelarea d-lui Grădișteanu, unele din aceste documente: Chrisovul lui Petru Schiopu din 1586, donațiunea lui Constantin Brâncoveanu, întărirea daniilor anterioare de către Caragea. Am vorbit și despre legile de la 1860 și mai din urmă, dar am zis că tocmai din cauza acelor legi guvernul ungar a emis rescriptul ministerial din 1875, și a făcut legea din 1883, prin cari hotărăște că școlile și bisericile din Ungaria nu pot fi subvenționate de State și de Donatori străini.

Am mai zis în răspunsurile mele, că cu vintarea Comiteiului Kalnoky, era anterioară cuvîntării mele de la Orfeu, căci Comiteiul Kalnoky vorbea cu 18 zile mai înainte de mine. Comiteiul Kalnoky zicea în camera ungurească...

D. T. Maiorescu: La Delegațiuni.

D. Dim. A. Sturdza, președintele consiliului: Tot una este pentru cuvîntarea mea de astăzi Camera și Delegațiuni. D. Maiorescu a spus o multime de inexactități și eu nu l'am intrerupt. Dar au și aceste intreruperi ale d-sale rostu lor — ca să distragă atențiunea Senatului de la punctul principal și important spre un amănunt nelnsomnat și pe mine să mă intimideze prin intreruperi. M'am înarmat însă în contra ei. Eu mi-am notat punct cu punct ce am de zis, căci cunoșeam vechiturile ce va produce astăzi d. Maiorescu. Notele mele le țin în mîna și, ori cum mă va intrerupe d. Maiorescu, șirul cuvîntării nu-l voi perde.

Iată ce zicea Comiteiul Kalnoky în 7/19 Septemvrie 1894: „În cît privește pozițiunea „din buget pentru agiutorarea școalelor și a bisericilor române, faptul e cunoscut ministrului. El știe că în bugetul 1894/95 s'a înscris o sumă de 525.000 lei și că 480.000 s'au dat până acum. Potrivit informațiunilor ce are ministrul, cei mai mare parte a sumei, și anume 380.000 lei, a trecut la Macedo-Vlahii din Macedonia; ne-

grosit, restul se distribuie școalelor și bisericilor din Transilvania, după asigurarea „hotărâtă dată de guvernul român...“

Va să zică, la 7 Septemvrie 1894 Comiteiul Kalnoky zicea că a căpătat încununarea de la guvernul român ca are înscrisă în bugetul pe 1894/95 suma de 525.000 lei, că până atunci se dădusa 380.000 lei școalelor și bisericilor din Macedonia și că restul, adică 145.000, se distribuie școalelor și bisericilor din Transilvania.

Mai clar nu se poate stabili un fapt.

Denușul, dacă denunț a fost, că se da o subvențiune bisericeii și școlii din Brașov, nu vine de la mine și în mod nedubios și cert de la guvernul românesc din 1894, de la guvernul conservator de atunci.

Se naște întrebarea: Cum a venit lucrurile, că guvernul nostru a trebuit să dea aceste deslușiri guvernului austro-ungar? A trebuit să fie o cauză. A trebuit să fie o întrebare de la guvernul austro-ungar, și în aceea întrebare guvernul românesc a răspuns.

Așa dar, D-lor Senatori, aserțiunea dlui Take Ionescu era neîntemeiată și falsă, adică acea aserțiune, că eu aș fi denunțat guvernul ungar sumele pe cari guvernul românesc le plătia la Brașov.

D. preșeeinte, N. Gane: Vă rog D-le Prim-Ministru, mă iertați că vă interup. Sui însă orele 5. Consult deci Senatul asupra prelungirii ședinței.

-- Se pune la vot prelungirea ședinței și se primește.

(Va urma.)

Din Austria.

— Art. XIV. — Dietele provinciale.

(Ag) Parlamentul fiind amănat pe timp nedeterminat, lumea politică și nepolitică de dincolo de Leitha așteaptă liniștită intrarea în vigoare pe toate terenele vieții publice, înscuind legislațiune, a §-ului 14 al constituției cisleitane. Eată unde stăuarea deosebite în spre folosul Auzriei. Întrastările încurente de dincolo și cele de dincoace; eacă expediții constituțional în vremuri, căm se ivesc stări neconstituționale, sau ce puțin o stare „afară din lege“, pe recită *ex-lex*. Dincolo se ajută aș dar' lesne, pe cînd cei dincoace voină a avea un surogat al §. 14, fac o contrabandă a la *lex-Tisza*.

Pe durata timpului neapărată în viața politică dincolo se va transpune pe o vreme oare-care în dietele provinciale, ear' atențiunea generală va fi îndreptată asupra dietei din Boemia. Căci, deși dietele vor ține deocamdată numai 2—3 ședințe — între 28 și 31 Decemvrie, — pentru a stabili bugetele și bugetuțele lor respective, rămînînd a fi redeschise apoi în luna Februarie ori Martie, totuși, precum arată toate semnele, dieta Boemiei va fi deschisă cu un rescript imperătesc, în care vor fi atinse postulatele cuprinse în adresa acestei diete către Coroană, înaintată, precum e cunoscut; încă din sesiunea trecută a ei. Ca cel mai sigur semn, că astfel se va întempla se consideră convorbirea lungă ce a avut-o presidentul clubului ceh la Reichsrath, Dr. Engel cu ministrul president Thun, chiar în ziua amănării parlamentului.

Dar' tocmai din cauza aceasta, Nemții din Boemia, cari părăsiseră dieta în ziua, cînd adresa susamintită, în Februarie a. c. fu depusă, spre deliberare, nici acum nu voesc să iee parte la ședințele ei. Partidele lor au ținut conferințe în vederea acestei hotăriri, fiecare separat și în comun; așa zișii progresiști (foști „liberali“) n'ar fi intransigenți, ar dori să între în dieta, dar nu-i lasă partidul germanopoporal, care a luat frânele conducerii politice naționale în mîna și pretutindeni printre Nemți, ear' mai ales printre cei din Boemia are cu-

vânt hotărîtor. Se înțelege că grupul Schönererian îi întrece în fanatism și pe acestia.

Dieta Boemiei va fi deschisă Mercuri, 28 c., ear' conferența definitiv hotărîtoare se ține, azi, Marți 27 c.

Lupta și isbânzile Cehilor atât față cu guvernul cât și față cu ceilalți factori politici, fie în Austria, fie afară din granițele ei (spre p. Maghiarii), le înlesnește de câtva vreme în măsură mare armonia ce domnește între partidul ceh-tiner, și cel al marilor proprietari conservativi, cari, în ciuda principiilor lor curat politice așa de diametral opuse celor profesate de Cehii tineri, — în chestiunile autonome-naționale merg cu acestia mână în mână, așa zicând fără nici o deosebire.

Chiar în ajunul amânării parlamentului ambele cluburi parlamentare au ținut conferența comună, despre care a apărut următorul comunicat oficios de partid:

„Înainte de amânarea reichsrathului comisiunile parlamentare ale clubului marilor proprietari și al celui al deputaților liberali-poporali cehi, s'au întrunit, fiind present și dl ministru de finanțe (Dr. Kautz, ceh-tiner R. „Tr. P.“) spre a se chibzui despre situația politică.

„Cu acest privilegiu s'a constatat printre deputații ambelor cluburi deplină concordanță de vederi asupra situației și procedurii tactice, precum și privitor la aceea ce este necesar, ca guvernul în sfârșit să înceteze a se mărgini la recunoașterea teoretică a principiilor majorității parlamentare și să se apuce odată a le aplica în praxă.

„S'a dat expresie speranțelor ferme, că această deplină concordanță va și dura și va deveni izvorul progresului mai departe și mulțumitor al cauzei drepte cehice“.

Enunțaiune importantă.

NOUTAȚI

Arad, 27 Decembrie n. 1898.

Mâne vom publica un articol trimis nouă de valorosul profesor Enea Hoș din Caransebeș.

Știri personale. P. S. Sa d-l Episcop ban Mețianu a plecat încă eri la Sibiu, unde azi se ține ședința consistoriului metropolitan.

Ear' cu trenul de azi au plecat d-nii dr. N. Oncu, M. Veliciu, G. Popovici (Șiria), V. Mangra, Romul Ciorogar și Russu Șirianu.

Pentru monumentul lui Șaguna. Pe lista pusă în circulare în Sibiu s'au subscris 1557 coroane, ear' din afară de Sibiu încă s'a trimis, așa că totalul listei e 1963 coroane.

Engel, Splényi, Polónyi. S'a constatat o fctoa, că vinurile Ovreului Engel din Pécs au fost falsificate. În urma interpelării în dietă a lui Polónyi, ministrul se și grăbește a publica rezultatul cercetărilor. Baronul Splényi, cel care a retrimis probele de vin ale lui Engel, numai ca să facă meșama loată afacerea falsificatelor, atacat fiind în ședința ultimă a parlamentului maghiar a publicat o declarație în care spune, că Polónyi a delapidat bani străini și îl terfelește a la Bánffy pe Horánszky.

Falsificator condamnat. Antreprenorul și marele negustor de vinuri falsificate Seifritz din Cluj a fost pedepsit la 200 fl. Aceasta într'atâtea la indignat pe perciunat, încât și-a vândut averea de mai multe sute de

mii și s'a așezat în Brünn. Cei mulți—să-i urmeze.

Catastrofă. Din Țetinie se telegrafiază, că întreg Muntenegru e acoperit de nea. În strâmtoarea Lara au fost apucați de vi-forul cel mare vre-o 100 de soldați, așa că nici nu se poate trimite alți oameni, pentru-ca să-i scape.

O nouă hoție. Agentul Hirsch Bernát din Budapesta, după-ce sub diferite titule a înșelat vre o 100.000, s'a făcut nevăzut. Ovreul a făcut atâtea „operații“ la bursa de acolo, până ce și-a sērăcit toți prietenii.

Se mișcă și muribundul! Ori de câte ori se vorbește despre Ruteni, se zice că e popor muribund, care nu mai are speranță de a se reculege. Și totuși nu e tocmai așa. Au și ei o reuniune națională-bisericească, care editează cărți și alte tipărituri; numele-i este „Sf. Vasilie.“ Acum câteva zile reuniunea și-a procurat o tipografie mică, dar' completă pentru ori ce fel de tipărituri.

Din sloava tipărită va țîșni lumină și „lumina va naște mântuire“, propovăduiește Mântuitorul din Nazaret.

Noul ambasador din Petersburg. Prințul Lichtenstein, care până acum a fost ministru plenipotențiar la Petersburg, după cum se știe, a abzis. Abzicerea i-s'a primit. Nou numitul ministru plenipotențiar, baronul Aehrenthal, până acum fost ambasador în București, își va ocupa locul pe le sfârșitul lunii Februarie.

„Telegraful“ despre spiritism. În nrul ultim al foaii din Sibiu citim următoarele: „Espunerea spiritismului“ de David Voniga, carte frumoasă la vedere, făcând ca execuție tehnică onoare tipografiei diecesane din Arad. Cât privește cuprinsul — pagubă de frumosul tipar și frumoasa hârtie!“

Doliul lui Thun. Soția ministrului președinte austriac a reposat alaltăieri dimineață la orele 4.

Școalele din Blaj. Studiu istoric de Nicolae Brânzeu, profesor la liceul „J. C. Brătianu“, Pitești. Această broșură istorică a apărut în Sibiu la „Tipografia“ și costă 1 fl. (Pentru România 3 lei.)

— A apărut Nr. 11 din „Economia Națională“ cu următorul cuprins:

A. D. Damianoff. — Repausul de Duminică. I. G. Munteanu. — Învățământul comercial. D. I. Str. Furtună. — Necesitatea de a crea abatorii sistematice în interesul industriei și al Economiei Naționale. Leonida Colescu. — Sistemul de impozite în România, în epoca Fanarioșilor. A. Diano. — Exponiția Regională din Craiova. C. I. Baicoianu. — Cronica parlamentară, învățământul profesional, viitoarea noastră politică comercială, Critice și referate: O. G. Ionescu: Vieritul sau cultivarea viței de vie, de Petru Vancu. — Berichterstattung der land- und forstwirtschaftlichen Sachverständigen bei den kaiserlichen Vertretungen im Ausland. — C. I. Băicoianu: Convențiunile României cu statele străine de C. Brăileanu. Bibliografii. Poșta redacției.

— A apărut în editura tipografiei „Minerva“ Strada Regală, 6, București, „Calendarul Minervei“, o publicațiune unică în felul ei. „Calendarul Minervei“ cuprinde peste 100 de articole pe cât de interesante, pe atât de instructive și între multe altele următoarele:

Progresele economice ale omenirii, Scurtarea depeșilor (cifrarea lor), Caractere mitologice, Un popor model. Primul ajutor în accidente (la rēniri, arsuri, înghețare, otrăvire etc.) Știința și simțul religios, tarifa mărfurilor, băile noastre, tabelă de calcularea intereselor, compozitori celebri (biografii și aprecieri), ce dăm copiilor de citit?

experiența unui tată, Experiența fizică, Aforisme (3 pagini). Câte-va celebrități în viață. Cultura națională. Clădirile epocale, Podgoriile noastre etc., etc., etc.

Pe lângă acestea: Peosii, de George Coșbuc, Haralamb G. Lecca, Radu D. Rosetti, I. B. Hétrat, T. Speranță, D. Teleor. Articole de Vaschide, G. Adamescu. Dr. N. Leon, Dr. Radovici, Aurel C. Popovici, Maria Dimitrescu. I. C. Bacalbașa, I. Ionescu, etc., etc.

„Calendarul Minervei“ cuprinde o compoziție musicală de D-nu Dinicu și peste 100 splendide ilustrațiuni colorate; cuprinde mai multe suplimente de artă pe hârtie de cetă (lustruită), o foarte reușită hartă colorată a naționalităților din Austro-Ungaria. „Calendarul Minervei“ este însoțit de un exact plan în culori al orașului București. „Calendarul Minervei“ cuprinde și o parte distractivă: peste 50 de ilustrațiuni umoristice. „Calendarul Minervei“ este astfel cel mai frumos, cel mai util și cel mai interesant Calendar din România. „Calendarul Minervei“ se vinde cu 80 cr.

Albina, revistă enciclopedică populară, a apărut Nr. 9 cu următorul bogat sumar: D. N. Manolescu, Pielea omului. — Dem. Muricel, Români, îmbrățișați meseriile și cnerciul. — N. Bibiri, Ajutorarea copiilor săracii — V. S. Moga, Lipsa ploilor și irigațiunile. — V. G. Pop, O noapte de beție I. Th. Popovici. Scrisori dela un sătean. L. examen. — Radu, Aerul. — Parochul P. Cunescu, O serbare. — La ce poate servi pânza de paiangen. — R., Rinoceru Cui se păzesc caii de răceală. — Mulțumii. — Răspunsuri la întrebările din Nr. 4. Împlăirile săptămânei — Informațiuni — O lărmă în fundul mării. — Mersul trenurilor. — Poșta redacției. — Prețul cerelelor.

Felicitări.

Imunitatea ariciului față cu otrăvurile. Nu mulți vor fi știind, că ariciul se numără între acele puține animale, asupra cărora otrăvurile n'au nici un efect. În tocmai ca la pui, ori la barze (cocostreici), așa și la arici mușcătura jiviniilor veninoase (șerpi, etc.) nu prinde, ba ariciul le și mănăcă și tocmai acelea jivini cari în otrăvă au drept armă în lupta pentru axistință, ca spre pildă multele soiuri de amfibii, șerpi, insecte, etc. formează cel mai plăcut nutremēt al ariciului.

Lucrul se părea cam curios, și pentru-ca să afe că dintre numeroasele esplicări ce se dau acestei imunități a ariciului, care e cea adevărată? — În zilele trecute s'au făcut la clinica unui profesor din Germania experimentări cu câțiva pui de ariciu. S'a experimentat cu acest prilej, că ariciul resistă numai în contra astorfel de otrăvuri, cu cari în cursul vieții sale vine în atingere, și astfel de otrăvuri sunt în primul loc mixturile de ciancali, cunoscute ca cele mai teribile otrăvuri, din cari a bună seamă se va fi aflând buzișoară cantitate și în otrava șerpilor veninoși. Una din 100 părți din 1 gram de ciankali este de ajuns pentru-ca în timp de 4 minute să omoare o pisică bine dezvoltată, — ariciul nici introducându-i-se de cinci ori atâtea, nu moare, ci cel mult dacă să imbolnăvește puțin. De altă parte strichninul, care e mai slabă otrăvă de cât ciankali-ul, în tocmai așa și întocmai în atâtea timp omoară și ariciul, ca pe ori care alt soi de animal de mărimea lui. — Că ce este adevărată cauză în lucru, a succes n'a hotărît în deplină siguranță. Sigur e însă atâtea, că anumite otrăvuri nu se estind în corpul ariciului, ceea ce s'a adevărit prin faptul, că de și ariciul a rămas în viață după luarea otravei, totuși ucis fiind, alte animale mănăcând din carnea lui, mor momentan.

Invitare la abonament

Decidem prin aceasta abonament pe Quart. I respective semestrul I 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.“

Duelul Bánffy-Horánszky

Îndată după primirea epistolei ce i-a scris Bánffy, deputatul Horánszky a însărcinat pe contele Károlyi István și Beemere Miklos să-i ceară primului ministru satisfacție.

Bánffy din parte-i a numit martori pe baronul Fejérváry și Gajdri Udón.

Întâlnindu-se în ziua de Crăciun, martorii lui Horánszky cer satisfacție prin arme, dar' în numele clientului lor și o altă declarație: că prin duel încă nu crede a-și fi luat deplină satisfacție.

Din cauza aceasta martorii nu au putut ajunge la învoială și s'au despărțit fără a fi hotărît ceva.

Martorii lui Bánffy au adresat în sensul acesta o scrisoare clientului lor.

Duelul va urma deci — în Dietă, cu vorba, ear' nu pe teren, unde, de, Doamne ferește, putea să curgă sânge.

E și mai interesant așa și dacă pe teren poate Bánffy ar fi fost — ca mai tiner — destul de sprinten, în Dietă, cu vorba, anevoe se va măsura cu Horánszky.

ULTIME ȘTIRI

Budapesta, 28 Decembrie.

Trenul accelerat ce comunică între Budapesta-Viena s'a ciocnit în gara Nagy-Surány cu alt tren. Ingrozitoare catastrofă: doi călători sunt răniți de moarte, ear' alți 15 mai grav și mai ușor. Vagoane mai multe sunt sfărâmate.

D'ale crizei.

Budapesta, 27 Decembrie.

Foile opoziționale vestesc, că Bánffy încă înainte de anul nou va demisiona. Și știrile din Viena ce sosesc acum, vorbesc de căderea în curând a lui Bánffy.

Azi, Marți, dieta își reîncepe ședințele. Se prevestește furtună.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

Bibliografie

Gramatica română pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad, 1898. Editura autorului. Prețul: 60 cr. v. a. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului“.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dnti Enea Hodoș profesor in Caransebeș apare in fiecare lună.

Numerale apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3 și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“, Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Principatele Române și Austria. 4) Tractatele dintre Principatele Române și Prusia. 5) Tractate și acte diplomatice Europene relative la Poarta și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela Principatele Române până la încheierea Tractatului de la 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela Principatele Române din 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela Principatele Române din 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru I pe tronul Principatelor-Unite in anul 1859

Bibliografie. Gramatica română pentru școalele primare. de profesorul Ioan Petran Partea I. Proposițiunea simplă curată. Cartea a apărut in editura autorului in Arad. Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

A apărut: „A fugit!“ Polca franceză pentru piano, de Sext Camil Negrea.

Venitul curat e destinat pentru augmântarea fundațiunei „Leontina F. Negruti“, a cărei menire este: provederea cu cărți și recuisite de școală a elevelor române mai sărace și mai vrednice prin purtare și progres, cari frecventează școala de fetițe română din Blaș. Prețul unui exemplar: 25 cr.=50 bani.

Se poate procura trâmțend înainte peștul plus 5 cr.=10 bani pentru port, dela: Tipografia Seminariului gr. cat. Blaș. Galăzsfalva.)

„Victoria“

institut de credit și de economii
SOCIETATE PE ACȚII.

Arad, casa proprie, calea Arhiducele Iosif Nr. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții	fl. 300.000
Fond de rezervă	„ 100.000
Depuneri	„ 1.000.000
Circulațiã anuală	„ 15.000.000

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la terminul de abzicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandai.

126—149

Direcțiunea institutului.

Se primesc comande pentru următoarele lucruri:

Circulare și prețuri-curente
NOTE
Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuesc propmt.